

muligt, at Forslaget kom frem. Jeg har saaledes med disse Par Ord søgt at retfærdiggjøre min Stilling til Forslaget, og skal nu overlade til Bedkommende selv at fremføre de Grunde, der have foranlediget det.

H. M. Petersen: I en Bog, der kalder sig Dyreriget, en Lærebog til Brug ved Underviisningen i de lærde Skolers og Realskolernes høiere Classer, vil man Pag. 163 under Sangfuglenes 6 Familier finde Graaspurven medregnet under Finkfamilien. At Finkerne ere Sangfugle, ere vi vist alle enige om, og naar nu Graaspurvene høre ind derunder, saa troer jeg dog, at jeg, naaget det er udtalt her i Salen, at vist Ingen kan falde paa, at Graaspurvene ere Sangfugle, har nogen Hjemmel for denne Mening, naar det i en Bog, som er autoriseret til Brug ved Underviisningen i de lærde Skoler, læres, at de ere Sangfugle. Af denne Grund er det, at jeg skal tillade mig at anbefale det Forslag, som det ærede Mindretal har stillet, og som jeg aabent vil indrømme, at jeg, efter hvad jeg holder mig overbeviist om, har foranlediget. Ved Sagens forrige Behandling fandt jeg mig beroliget ved, at den ærede Minister og den ærede Ordfører udtalte, at det hverken var Ministerens eller Udvalgets Mening, at Graaspurvene skulde medtages, men da jeg reiste hjem før Søndag, blev det mig fortalt netop af denne Bogs Udgiiver, som tilfældigviis var ombord paa det Skib, hvormed jeg gik fra Sjælland til Thyen, at Graaspurvene maatte henregnes under Sangfuglene, og jeg veed derfor virkelig ikke nu, hvad jeg skal troe. Naar det desuden er Meningen, at de ikke skulle indbefattes under Loven, synes jeg heller ikke, det kan staae at indfætte et Par Ord, som gjør dette klart; thi at dette skulde virke i modsat Retning, formaaer jeg virkelig ikke at indsee. Vi have ikke saa Exempler, saavel i som udenfor denne Sal, paa, at Dommere og Domstole ikke respectere administrative Udtalelser eller Administrations-skrivelser eller hvad dertil hører, men de sige, at de kun rette sig efter Lovene, og naar de

staae med denne Bog i Haanden, maae de efter min Mening dømme en Mand som Lovovertræder, naar han har dræbt en Graaspurv. Det er det, jeg for mit Bedkommende saa nødig vil have skulde være Tilfældet, og dersom Loven bliver endelig vedigeret saaledes, at dette Punkt ikke staaer aldeles klart, saa maa jeg, som tidligere omtalt, stemme mod Loven. Jeg har, jeg gjentager det, seet store Udelæggelser ved Graaspurve, men jeg har endnu ikke seet nogen Udelæggelse, som var aurret af Oldenborrer eller Oldenborrelarver, og som var for Noget at regne mod Graaspurvenes Udelæggelser. Jeg indrømmer gjerne, at Sagen kan stille sig anderledes paa andre Steder, men af det, hvoraf man daglig er omgivet, har man jo et Indtryk, som man ikke vel kan frigjøre sig for. Jeg skal gjerne være med at stemme for Loven, i det Haab, at den vil stifte Gavn, men jeg kan rigtignok ikke være med at frede om Graaspurve, og naar jeg har en saadan Autoritet som denne Udgiiver og hans Værk for, at Graaspurvene ere Sangfugle, saa troer jeg dog som sagt, at det er en Undskyldning for, at man kan blive tvivlraadig og ikke kan berolige sig alene ved Udtalelser her i Thinget.

Fischer: Jeg kan godt sætte mig ind i, at den ærede Rigsdagsmand kan være kommen i en svær Tvivl ved at have faaet Lytkens Naturhistorie ihænde og ved deri at finde, at man regner Graaspurvene til Sangfuglene, men jeg troer, at den ærede Rigsdagsmand dog ved lidt nærmere Undersøgelse vilde kunne have gjort sig det klart, at der, naar der tales om Sangfugle, er Forskjel paa, om man taler om dem i den Forstand, hvori der maa tales om dem i en Lov, eller i den Forstand, hvor man tager anatomiske Undersøgelser af Fuglenes Struber som Udgangspunkt ved Bestemmelsen af, til hvilken Familie de høre. Det Sidste er naturligviis stæet i den Bog, den ærede Rigsdagsmand har i Haanden; der er det den anatomiske Undersøgelse af Fuglenes Struber, som danner Inddelingsgrunden, men en saadan Undersøgelse vil man naturligviis ikke kunne tage til Udgangspunkt i en Lov.